

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr 652
Prezydium Rządu z dnia 15 września
1951 r. (poz. 1179).

ZASZEREGOWANIE PERSONELU DOMÓW MŁODEGO ROBOTNIKA

Stanowisko	Pojemność DMR	Kategoria płacy*)	Płaca podstawowa zł	Dodatek funkcyjny zł	Dodatek wychowawczy zł	R a z e m zł
Kierownik	50 — 200 osób	VII—VI	472,5 — 535,5	63	180	715,5 — 778,5
	200 — 400 osób	VII—V	472,5 — 598,5	63 — 94,5	180	715,5 — 873
	ponad 400 osób	VI—IV	535,5 — 661,5	63 — 94,5	180	778,5 — 936
Zastępca kierownika	50 — 200 osób	VIII—VII	409,5 — 472,5	63	135	607,5 — 670,5
	200 — 400 osób	VIII—VI	409,5 — 535,5	63	135	607,5 — 733,5
	ponad 400 osób	VII—V	472,5 — 598,5	63 — 94,5	135	670,5 — 828
Instruktor do spraw kulturalno- oświatowych i wychowania fizyczne-o	bez względów na pojemność DMR	IX—VI	362 — 535,5	—	135	497 — 670,5
Kancelista		VIII	409,5	—	—	409,5
Sprzątaczk		I	268,—	—	—	268,—
Praczk		III	320,—	—	—	320,—
Palacz		III	320,—	—	—	320,—
Dozorca		III	320,—	—	—	320,—

*) Według obowiązującego układu zbiorowego pracy.

1180

ZARZĄDZENIE Nr 154 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 września 1951 r.

w sprawie udzielania przez Główny Urząd Pomiarów Kraju i podległe mu jednostki organizacyjne zamówień na dostawę geodezyjnego sprzętu pomiarowego.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Główny Urząd Pomiarów Kraju, Geodezyjny Instytut Naukowo-Badawczy, Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjne, Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze, Państwowe Przedsiębiorstwo Fotogrametrii i Kartografii oraz Warszawskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne przedsiębiorstwo państwowe — do udzielania zamówień w zakresie dostaw geodezyjnego

sprzętu pomiarowego do wysokości zł 15.000.— osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) bez uzyskiwania stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówień przez jednostki do tego upoważnione.

§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1, wygasa z dniem 31 grudnia 1952 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1181

ZARZĄDZENIE Nr 155 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 września 1951 r.

w sprawie tymczasowego podziału na wydziały Departamentu Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogicznych w Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego.

Na podstawie § 2 uchwały Nr 522 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie zmiany tymczasowej organizacji Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodo-

wego (Monitor Polski Nr A-70, poz. 905) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Departamencie Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogicznych Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego ustala się następujący tymczasowy podział na wydziały:

- 1) Wydział Doskonalenia Kadr Pedagogicznych,
- 2) Wydział Kształcenia Kadr Pedagogicznych,

- 3) Wydział Ośrodków Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogicznych,
- 4) Samodzielny Referat Kształcenia Wychowawców Internatów.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1182

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 września 1951 r.

w sprawie zasad ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

W celu ujednolicenia zasad ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej, na podstawie § 1 ust. 1 pkt 15 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mają obowiązek ubezpieczać w transporcie wszelkie mienie z wyjątkiem przedmiotów, których uszkodzenie w czasie transportu jest mało prawdopodobne i których wykazy ustala ministerstwo dla podległych jednostek.

§ 2. 1. Umowy o ubezpieczenie będą zawierane w zasadzie w formie polis obrotowych.

2. Właściwe ministerstwo może zwolnić od obowiązku zawarcia umowy o ubezpieczenie w formie polisy obrotowej te jednostki gospodarcze, których ilość transportów, obejmujących mienie podlegające obowiązkowi ubezpieczenia, jest nieznaczna i jeżeli zawieranie ubezpieczeń w formie innych polis będzie dla tych jednostek ekonomiczniejsze.

§ 3. 1. Umowy ubezpieczenia powinny obejmować wszelkie ryzyka mające charakter losowy. Rodzaje ryzyk losowych, które powinny być objęte ubezpieczeniem, określa dla podległych jednostek centralne zarządy przemysłu lub centrale handlowe w porozumieniu z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych (PZUW).

2. Właściwe ministerstwo po porozumieniu z PZUW może zwolnić podległe jednostki od obowiązku ubezpieczenia od niektórych ryzyk.

3. Umowa ubezpieczenia powinna dotyczyć transportów przy użyciu wszelkiego rodzaju środków transportowych i na wszystkich odcinkach drogi łącznie z dostawą i odstawą wraz z postojami i przejściowym składowaniem na trasie przewozu w okresie przewidzianym ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

4. Umowa ubezpieczenia nie może obejmować ubytków naturalnych transportowanych towarów w granicach norm ustalonych przez właściwe ministerstwa, a w ich braku — w granicach norm zwyczajowych.

5. Franszyza integralna nie powinna przekraczać 30 złotych, franszyza zaś redukcyjna nie może być stosowana.

§ 4. 1. Co do towarów będących przedmiotem kupna — sprzedaży suma określona w fakturze (bądź w dowodzie wewnętrznym w przypadku przemieszczania towarów na poziomie jednego szczebla w ramach samodzielnie bilansującej jednostki) będzie sumą ubezpieczenia. Sumę ubezpieczenia innego mienia należy ustalić według kosztów własnych.

2. Jeżeli wartość towarów, ustalona według zasad wyrażonych w ust. 1, nie uwzględnia kosztów transportu, ubezpieczenia itp., to sumę ubezpieczenia należy podwyższyć o te koszty.

§ 5. 1. Wysokość stóp składek będzie ustalona przez PZUW w porozumieniu z ministerstwem sprawującym nadzór nad ubezpieczającym.

2. Stopy składek będą ustalone jako jednolite dla wszystkich jednostek podporządkowanych danemu centralnemu zarządowi lub centrali handlowej.

3. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia między zainteresowanym ministerstwem a PZUW co do wysokości stóp składek, sprawę rozstrzyga Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 6. 1. Składka będzie obliczana od ogólnych sum wartości ubezpieczonego mienia transportowanego w poszczególnych miesiącach.

2. W przypadku ubezpieczenia mienia według polis pojedynczych składka będzie obliczana od sumy ubezpieczenia poszczególnego transportu.

3. Terminy podawania przez ubezpieczającego ubezpieczycielowi danych potrzebnych do obliczenia składki oraz terminy wystawiania i zapłaty rachunków za ubezpieczenia w transporcie będą określone zgodnie z terminami ustalonymi przez właściwe ministerstwo sprawujące nadzór nad ubezpieczającym — po porozumieniu z PZUW.

§ 7. 1. Termin dostarczenia przez ubezpieczającego ubezpieczycielowi dokumentów potrzebnych do likwidacji szkody lub zawiadomienia o niemożności ich dostarczenia określa się na dwa tygodnie od chwili powstania szkody.

2. Termin na zlikwidowanie szkody i wypłaty odszkodowania określa się na cztery tygodnie od dnia otrzymania dokumentów lub zawiadomienia o niemożności dostarczenia dokumentów, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku, gdy ostateczna likwidacja szkody w terminie przewidzianym w ust. 2 jest niemożliwa, a odpowiedzialność PZUW jest niewątpliwa, należy przewidzieć wypłacenie przez PZUW w tym terminie zaliczki w wysokości 80% przypuszczalnie należnego odszkodowania.

4. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania, gdy przypuszczalna wysokość szkody nie przekracza 900 zł.

§ 8. Obowiązek ubezpieczenia mienia w transporcie i pokrycia związanych z tym kosztów ciąży:

- 1) przy sprzedaży na warunkach loco magazyn sprzedawcy — na nabywcy;